

UCHWAŁA NR XXIX/738/08

**Rady Miasta Szczecin
z dnia 05 grudnia 2008 r.**

w sprawie skargi

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, zm. Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 130, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, Nr 153, poz. 1271; z 2005 r. Nr 78, poz. 682, Nr 181, poz. 1524, Nr 64, poz. 565); **Rada Miasta Szczecin uchwala, co następuje:**

§ 1. Uznaje za nieuzasadnioną skargę pani _____ z dnia 8 września 2008 r.
na dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 8 września 2008 r., skierowanym do Dyrektora Wydziału Polityki Społecznej Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego, pani _____ złożyła skargę na Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie. Skargę tę adresat przekazał do załatwienia Radzie Miasta Szczecin jako organowi właściwemu zgodnie z przepisem art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego.

W skardze zawarte są następujące zarzuty:

- 1) pozbawienie świadczeń pieniężnych z dniem 1 października 2008 r.,
- 2) przyznanie zasiłku stałego w takiej samej wysokości, jaką otrzymują „. . . osoby z marginesu społecznego, nałogowi alkoholicy, narkomani a nawet „panie” wiadomej profesji”,
- 3) okradzenie przez pracowników socjalnych „umyślnie i celowo” z bonu żywnościowego wiosną 2002 r.,
- 4) znęcanie się nad skarżącą przez pracowników socjalnych za wiedzą, zgodą i przyzwoleniem dyrekcji ośrodka oraz dyrektora Wydziału Zdrowia i Pomocy Społecznej Urzędu Miasta Szczecin,
- 5) próba zmuszenia przez pracownika MOPR do popełnienia przestępstwa polegającego na wyłudzeniu świadczeń pieniężnych z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych,
- 6) nieprzyznanie biletu sieciowego na przejazdy komunikacją publiczną,
- 7) odmowa skierowania na studium wieczorowe prawo Unii Europejskiej,
- 8) odmowa sfinansowania wypoczynku poza miejscem zamieszkania, mimo iż skarżąca od 17 lat nie korzystała z żadnej z form wypoczynku.

Skarżąca wniosła ponadto o „. . . przywrócenie oraz podwyższenie zasiłku celowego na żywność i przeniesienie spraw moich do instytucji normalnej, niepatologicznej godnej córki Kombatanta i Weterana Walki o Niepodległość Rzeczypospolitej Polskiej”.

W wyniku postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego przez Komisję ds. Zdrowia i Pomocy Społecznej Rady Miasta Szczecin ustalono, co następuje:

- 1) wbrew zawartemu w skardze pani twierdzeniu, z dniem 1 października br. nie została podjęta decyzja o obniżeniu wypłacanego jej zasiłku (przyznała to skarżąca na posiedzeniu Komisji w dniu 22.10.08 r.),
- 2) zarzut opisany w pkt. 2 należy ocenić jako bulwersujący – świadczenia z pomocy społecznej przyznawane są wszystkim potrzebującym, a ich wysokość wynika z potrzeb świadczeniobiorców, regulacji prawnych i możliwości finansowych budżetu jednostki; bez względu na przyczyny znalezienia się poszczególnych osób w sytuacji zmuszającej je do korzystania z pomocy społecznej, każda z tych osób zachowuje godność osoby ludzkiej i przysługuje jej szacunek,
- 3) odnośnie zarzutów w pkt. 3 i 4 skarżąca podała, że skierowała tę sprawę na drogę sądową, ale z niej zrezygnowała, by ewentualnie powrócić do niej w przyszłości; wg wyjaśnień MOPR skarżąca w 2002 r. nie ubiegała się o wydanie bonów żywnościowych – z uwagi na to, że skarżąca posiada warunki i możliwości przygotowywania ciepłych posiłków w domu, otrzymuje na ten cel dofinansowanie,
- 4) skarżąca z racji wieku i stażu pracy posiada uprawnienia do emerytury pracowniczej, jednakże odmawia wystąpienia do ZUS o ustalenie jej wysokości i wypłatę, gdyż wysokość tego świadczenia wg jej wiedzy będzie niższa niż pomoc uzyskiwana od MOPR; potraktowanie przez skarżącą zachęty ze strony pracowników MOPR do ustalenia tych uprawnień i uzyskania środków do życia w formie wypracowanego świadczenia emerytalnego nie może być traktowane jako namawianie do popełnienia przestępstwa wyłudzenia świadczeń, o których mowa w pkt. 5; odmowa uzyskania tego świadczenia winna być oceniona negatywnie, bowiem nie korzystając z przysługującego jej świadczenia skarżąca uszczupla środki, które mogłyby służyć tym, którym żadne świadczenia nie przysługują,
- 5) osobie korzystającej z pomocy społecznej nie przysługuje roszczenie o wydanie biletu sieciowego na przejazdy komunikacją publiczną, możliwe jest sfinansowanie biletu na przejazd do innej miejscowości, jeżeli wynika to ze szczególnej sytuacji uprawnionego,
- 6) przepisy ustawy o pomocy społecznej nie przewidują możliwości sfinansowania studium podyplomowego – jest to świadczenie, o które może ubiegać się od urzędu pracy osoba zarejestrowana jako bezrobotna,
- 7) żądanie sfinansowania wypoczynku poza miejscem zamieszkania również nie mieści się w zakresie świadczeń przewidzianych przepisami o pomocy społecznej.

Oczekiwanie przekazania sprawy skarżącej do innej instytucji nie może być spełnione, gdyż MOPR jest jedyną instytucją publiczną zajmującą się sprawami pomocy społecznej.

Z powyższych względów skargę należy uznać za bezprzedmiotową.

Przewodniczący Rady Miasta Szczecin

Bazyli Baran